

נזיר כה

עניין: הילכתא גמירי לה

תוספות יו"ט תמורה פ"ג מ"ג

תמורת אשם וכו' כולן ירעו. לשון הר"צ דהלכה היא
כל שנחטאת [כו']. לשון רש"י הלכתא גמירי לה. ואין
לפרש הל"מ מדר"א פליג. אלא כלומר דקבלה קבלו קך.
וכמו שנחטאתי צמ"ג פ"ק דזבחים. וצמ"צ פ"ג דקוטה.
וכן ל' הרמב"ם לפי שהמקובל צידם כל שנחטאתו כו'

רמב"ם פ"א מהלכות ממרים

הקבלה שקבלו איש מפי איש: ג' דברי קבלה אין בהן מחלוקת לעולם וכל דבר שתמצא
בו מחלוקת בידוע שאינו קבלה ממושה רבינו. ודברים שלמדין מן הדין אם הסכימו עליהן

תוס' יומא עט:

לי אמאי לא קאמר דבהלכה למשה מסיני פליגי דקיימא לן' שיעורין הלכה למשה מסיני מר סבר הכי גמירי שאור זבוח וזמן
זבוחות ומר סבר דהכי גמירי זה וזה זבוח והשתא לא תיקשי ליה ליתני כצ"ה יש לומר דצפרק קמא דצ"ה (דף טז:): מוכחי

לבוש סי' לב

מן נכח הלכה למשה מסיני שיהיו שחורות בין הבתים בין
הרצועות, והיינו דווקא לעיקר ס' מצותן, מיהו אם עשאן
מצבע אחר כשר (דף יט:): * הג"ה ועיין לקמן סימן ל"ג סעיף

פתח הדביר סי' לב, יא

והיא ז' קק"ב י"ב רצ"י ה"י הלבוש ז' לב
דחוקא ע"ש הנה דפשיטא להו טיבא דכל ה' מהו
לעיכובא. ותמיה לי מלמא טובא ע"כ הני אשלי
רצ"י ונהיה דאמרי' צנזר דכ"ה ע"כ אי מהלכתא
היא הלכתא ואי אקריציה לא לחייב עליה ולא לזום
קט"ל קרא ע"כ והכי איתא בתמורה דחרי ע"כ הדי